

Prejudiciële vraag

Moet artikel 4 van richtlijn 89/105/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de doorzichtigheid van maatregelen ter regeling van de prijsstelling van geneesmiddelen voor menselijk gebruik en de opnemings daarvan in de nationale stelsels van gezondheidszorg ⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat de uitdrukking “prijbsblokkering voor geneesmiddelen of bepaalde categorieën geneesmiddelen” van toepassing is op een maatregel die tot doel heeft de prijzen van geneesmiddelen te controleren, doch slechts betrekking heeft op bepaalde individuele geneesmiddelen en niet bedoeld is om te worden toegepast op alle geneesmiddelen, of zelfs maar op bepaalde categorieën daarvan, terwijl de waarborgen die dit artikel verbindt aan het bestaan van een dergelijke maatregel tot bevestiging van de prijzen, zoals omschreven in dat artikel, zinloos en nutteloos blijken te zijn?

⁽¹⁾ PB 1989, L 40, blz. 8.

Hogere voorziening ingesteld op 20 januari 2022 door Liam Jenkinson tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer — uitgebreid) van 10 november 2021 in zaak T-602/15 RENV, Jenkinson/Raad e.a.

(Zaak C-46/22 P)

(2022/C 119/39)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Liam Jenkinson (vertegenwoordiger: N. de Montigny, advocaat)

Andere partijen in de procedure: Raad van de Europese Unie, Europese Commissie, Europese Dienst voor extern optreden, Eulex Kosovo

Conclusies

- de hogere voorziening toewijzen en het bestreden arrest vernietigen;
- de zaak zelf afdoen en de door rekwirant in eerste aanleg ingestelde vorderingen toewijzen;
- subsidiair, de zaak voor afdoening terugverwijzen naar het Gerecht;
- verwerende partijen in hogere voorziening verwijzen in alle kosten die zijn gemaakt in het kader van de procedure in hogere voorziening en in elk van de voorafgaande procedures (T-602/15; C-43/17 P; T-602/15 RENV).

Middelen en voornaamste argumenten

In het eerste middel van de hogere voorziening voert rekwirant aan dat de ingestelde vorderingen en aangevoerde middelen onjuist zijn opgevat aangezien het Gerecht alle op een exceptie van onwettigheid gebaseerde vorderingen heeft uitgesloten van zijn toetsing.

Met het tweede middel betoogt rekwirant dat de door hem uiteengezette feitelijke en juridische overwegingen — en bijgevolg het voorwerp van het beroep — zijn gereduceerd aangezien het Gerecht uitsluitend rekwirants laatste betrekking bij de missie Eulex Kosovo heeft onderzocht.

Het derde middel van de hogere voorziening is tegen het bestreden arrest gericht voor zover daarin de eerste, primair ingestelde vordering wordt afgewezen.

Met het vierde middel stelt rekwirant dat het beginsel van gelijke behandeling van de personeelsleden van de Unie onjuist is toegepast en dat artikel 336 VWEU is geschonden, omdat het Gerecht de bedoeling van de Europese wetgever om alle werknemers een minimale sociale bescherming te bieden heeft tenietgedaan. Rekwirant is van mening dat het Gerecht tevens het begrip “rechtsstaat” onjuist heeft opgevat doordat het heeft uitgesloten dat er sprake is van enige niet-contractuele aansprakelijkheid van verwerende partijen.

Met het vijfde middel komt rekwirant op tegen de afwijzing wegens niet-ontvankelijkheid van de derde, subsidiair ingestelde vordering in eerste aanleg. Volgens hem had het Gerecht hoe dan ook ambtshalve bepaalde middelen van openbare orde aan de orde moeten stellen en het dossier ten gronde moeten onderzoeken.
